

Bakalářská práce Michaly Sedláčkové posudek oponenta

Předložená bakalářská práce je zpracována na 41 stranách textu, 35 stran pak tvoří přílohy. Je rozčleněna na teoretickou a praktickou část. Oceňuji výběr poněkud netradičního, o to však potřebnějšího tématu a způsob jeho zpracování i autorčinu osobní angažovanost.

V první kapitole se diplomandka poměrně podrobně zabývá teologií tohoto náboženského hnutí a jejich hlavními věroučnými důrazy, k nimž přidává i opozitní názory kritiků. V následujícím oddíle se zabývá fenomenologií náboženské motivace a s tím souvisejícím odpadnutím či apostázi a dekonverzí. Prokázala solidní přehled v soudobé religionistice a psychologicko-náboženské literatuře i schopnost práce s ní. Přesto se však nevyhnula jistým nepřesnostem, evokujícím domněnku, že finalizování bylo zatíženo nedostatkem času. Nabízí tak např. na str. 24 – 27 sedm Fowlerových stadií vývoje víry s tím, že jde o stadia 0 – 6, v následném seznamu je však čísluje 0 a 2 – 7. Navíc je zvláště tento oddíl víceméně kompilací různých citací, které však správně uvádí i označuje. Nicméně množství citací činí text poněkud nepřehledným, zvláště když jednu citaci označuje dvěma značkami a doplňuje další vysvětlivkou pod čarou. Přivítal bych zde vyšší podíl autorčina vlastního názoru.

Poslední část teoretické části věnuje Michala Sedláčková hypotézám o příčinách odpadnutí, kde znovu cituje Fowlera, doplněného citacemi Wrighta a Vojtíška. Tyto teorie, doplněné o teroii valstní (související s duchovním zráním jedince a přechodem mezi 3. a 4. Fowlerovým stadiem) se nakonec pokouší potvrdit či vyvrátit realizovaným výzkumným šetřením formou rozhovorů s pěti respondenty (jejich přepis je součástí 35 stran příloh). K jednotlivým tezím přiřazuje odpovědi respondentů z realizovaných rozhovorů. Je ovšem až příliš odvážné hovořit na základě pěti polostrukturovaných rozhovorů o potvrzení či vyvrácení daných teorií. Autorka sama na str. 36 píše, že „závěrečné interpretace nelze generalizovat na všechny odpadlíky od Hnutí víry“, stejně tak to po mém soudu není možné ani pro validizaci hypotéz. U jednotlivých rozhovorů mi z prakticko-teologického pohledu citelně chybí deskripce respondentova aktuálního psychosociálního stavu i poznámka, zda a jakým způsobem v souvislosti se svým odchodem z hnutí vyhledával pastorační či jiné poradenství.

Po formální stránce je třeba konstatovat, že formátování textu neodpovídá zvyklostem (okraje stránky, řádkování apod.), stejně jako číslování jednotlivých úrovní nadpisů (kombinace římských a arabských číslic, úvod se nečísluje apod.). Otázkou zůstává také pravopis názvu popisovaného hnutí. Zatímco ve většině případů autorka používá „hnutí Víry“, místy se objevuje také „Hnutí víry“ i „hnutí víry“. Nevyhnula se ani bohužel dalším gramatickým chybám. Pokud se rozhodne vysvětlovat význam religionistických termínů v poznámce pod čarou, měla by tak činit vždy u prvního výskytu termínu v textu.

Závěrem konstatuji, že předložená bakalářská práce zajímavým způsobem postihuje dané téma a znamená jistý přínos k soudobé diskuzi. Některé pasáže by si ovšem zasloužily větší propracování a některé myšlenky důkladnější dotážením. Přesto ji **doporučuji k obhajobě** a navrhuji hodnotit ji jako **uspokojivou (D)**.

Považuji za přínosné aby diplomandka v rámci obhajoby zodpověděla následující otázky:

- S jakými psychosociálními obtížemi se respondenti podle Vašeho názoru v souvislosti s odchodem ze společenství potýkali?
- Vyrovnali se respondenti s odchodem ze společenství podle Vašeho názoru sami, nebo potřebovali pomoc zvenčí?
- Stali se členy nějakého jiného křesťanského společenství? Pokuste se navrhnout model účinné pastorační pomoci pro takové jedince.